

sygn. akt II K 314/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu w Wydziale II Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Zielińska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej M. Wójcikiewicz-Syczyło

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 28.04.2016 r. w T.

sprawy

W. H.

urodzonego (...) w P.

syna J. i O. z d. S.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 17 stycznia 2014 r. o godzinie 17.00 w m. P. na ul. (...) gm. Z. w kierował ciągnikiem rolniczym marki U. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, badanie I godz. 17.10 - 0,88 mg/l, II godz. 17.27 - 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się po uprzednim prawomocnym skazaniu wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu o sygn.. akt II K 1117/11 z dnia 23 stycznia 2012 r. orzekającym zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym,

- tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

II. w dniu 17 stycznia 2014 r. o godzinie 17.00 w m. P. na ul. (...) gm. Z. w kierował ciągnikiem rolniczym marki U. (...) wbrew skazaniu wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu o sygn.. akt II K 1117/11 z dnia 23 stycznia 2012 r. orzekającym zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres czterech lat tj. od dnia 31 stycznia 2012 r. do dnia 31.01.2016 r.,

- tj. o czyn z art. 244 kk

o r z e k a :

I. oskarżonego W. H. uznaje za winnego tego, że w dniu 17 stycznia 2014 r. o godzinie 17.00 w m. P. na ul. (...) gm. Z. w kierował ciągnikiem rolniczym marki U. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, badanie I godz. 17.10 - 0,88 mg/l, II godz. 17.27 - 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu mimo orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu o sygn. akt II K 1117/11 z dnia 23 stycznia 2012 r. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres czterech lat do dnia 31 stycznia 2016 roku, tj. występku z art. 178a § 4 kk i za to, po zastosowaniu art. 4 § 1 kk, na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszca na okres 3 (trzech) lat tytułem próby,

III. na podstawie art. 49 § 1 i 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

IV. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych sferze ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat,

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu – kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 314/16

UZASADNIENIE

W dniu 17 stycznia 2014 roku funkcjonariusze policji z Komisariatu Policji w C. na ulicy (...) w miejscowości P., gmina Z. dokonali zatrzymania kierującego ciągnikiem rolniczym. Zatrzymanym okazał się W. H., którego poddano badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Po przeprowadzeniu badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu stwierdzono, że W. H. jest nietrzeźwy. Pierwsze badanie o godzinie 17.10 wykazało 0,88 mg/l, II badanie o godzinie 17.27 – 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

dowody: protokół badania alkotestem – k. 2 akt,

wyjaśnienia oskarżonego W. H. – k. 154-155 akt,

W. H. był wcześniej karany, także za czyn z art. 178a § 1 kk. Sąd Rejonowy w Toruniu w sprawie II K 1117/11 orzekł wobec W. H. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres czterech lat, tj. do 31.01.2016 roku.

dowody: zapytanie o karalność – k. 11 akt,

odpis wyroku – k. 23 akt,

informacja Starostwa Powiatowego w T. – k. 21 akt,

Oskarżony W. H. w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, pism i protokołów zgromadzonym w toku postępowania, uznając je za w pełni wiarygodne i nie znajdując podstaw do kwestionowania ich autentyczności.

W świetle zebranych dowodów fakt i okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego w akcie oskarżenia czynu nie budziły wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że kierując ciągnikiem rolniczym znajdował się w stanie po spożyciu alkoholu.

Konstatując należy uznać, iż czyn oskarżonego wyczerpał znamiona występku określonego w przepisie art. 178a § 1 kk.

Sąd uznał, iż w przedmiotowej sprawie istnieje podstawa do przyjęcia kwalifikacji prawnej określonej w art. 178a § 4 kk. Czyn oskarżonego wyczerpał znamiona występku określonego w przepisie art. 178a § 1 kk a nadto wobec oskarżonego orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres czterech lat, tj. od dnia 31 stycznia 2012 roku do 31 stycznia 2016 roku (wyrok w sprawie II K 1117/11). Zgodnie natomiast z treścią art. 178a § 4 kk jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego

w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo podlega karze od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności. Tym samym oskarżony dopuścił się czynu wskazanego w art. 178a § 4 kk.

Przepis art. 244 k.k. – po uzgodnieniu zmiany między oskarżycielem a oskarżonym - został pominięty w kwalifikacji prawnej czynu, gdyż między nim a art. 178a § 4 k.k. nie zachodzi kumulatywny zbieg przepisów ustawy w rozumieniu art. 11 § 2 k.k. (post. SN z dnia 19 stycznia 2012 r., sygn. I KZP 22/11, OSNKW 2012, z. 1, poz. 6). Opis czynu z art. 244 k.k. w pełni bowiem zawiera się w znamionach czynu stypizowanego w art. 178a § 1 i 4 k.k. (tak SN w wyroku z 16.01.2014 r., V KK 213/13).

Mając na uwadze to, iż kara jest przede wszystkim środkiem polityki karnej umożliwiającym osiągnięcie celów prewencyjnych i represyjnych, a w szczególności ma zapobiec ponownemu popełnieniu przestępstwa przez sprawcę i skłonić go do przestrzegania porządku prawnego Sąd postanowił wymierzyć oskarżonemu karę pozbawienia wolności w zaproponowanym wymiarze 1 roku i 2 miesięcy.

Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności jest odpowiednia do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu oskarżonego a przede wszystkim spełni swą rolę w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Sąd uznał, że charakter czynu uzasadniał wymierzenie oskarżonemu właśnie kary pozbawienia wolności. W przekonaniu Sądu wymierzona kara jest w tym wypadku dostatecznie dolegliwa i wystarczająca dla osiągnięcia celów kary, zarówno w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i wpłynie zapobiegawczo i wychowawczo wobec oskarżonego na przyszłość. Obecne jego zachowanie stanowiło rażący przykład lekceważącego stosunku do przepisów obowiązującego prawa. Oskarżony prowadząc pojazd po drodze publicznej znajdował się w stanie po użyciu alkoholu. Świadczy to o stosunku oskarżonego do obowiązujących, również jego, norm i przepisów. Najłagodniej rzecz ujmując stosunek ten jest beztroski, niedojrzały i nieodpowiedzialny. Dlatego takie zachowanie oskarżonego spotkać się musi z odpowiednią reakcją, mieszczącą się przy tym w granicach wyznaczonych przez stopień winy sprawcy.

Orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności mieści się w granicach ustawowego zagrożenia wskazanego w przepisach ustawy karnej.

Wymierzając karę Sąd nie tracił z pola widzenia okoliczności wpływających na jej wymiar. Do okoliczności obciążających zaliczono lekceważący stosunek do obowiązujących przepisów ruchu drogowego, przejawiający się w jeździe w stanie po spożyciu alkoholu oraz znaczną szkodliwość społeczną czynu oraz uprzednią karalność.

Sąd uznał jednocześnie, że warunki i właściwości osobiste oskarżonego pozwalają przypuszczać, iż zastosowana w stosunku do niego instytucja zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności doprowadzi do osiągnięcia celów kary. Sąd uznał, iż zawieszenie wykonania kary na okres trzech lat posłuży ewentualnej weryfikacji trafności postawionej w stosunku do oskarżonego prognozy na przyszłość. W ocenie Sądu okres ten jest wystarczająco długi, aby uzmysłowić oskarżonemu nieprawidłowe zachowanie.

Stosownie do treści art. 42 § 2 kk (w brzmieniu obowiązującym przed 18 maja 2015 roku) Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa wymienionego w § 1 art. 42 kk był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia określonego w art. 173, 174 lub 177 kk.

W przedmiotowej sprawie Sąd był zatem zobligowany do orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. W ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy istniały podstawy do orzeczenia wskazanego środka karnego na okres trzech lat. Oskarżony, znajdując się w stanie po użyciu alkoholu, w sposób umyślny naruszył obowiązujące zasady ruchu drogowego. Oskarżony wiedział, że spożywał alkohol, wiedział jakie niesie to za sobą skutki i konsekwencje, jeżeli chodzi o możliwość prowadzenia pojazdów. W ocenie Sądu orzeczenie wspomnianego zakazu na

wskazany okres spełni swoją funkcję i powstrzyma oskarżonego przed popełnieniem podobnego czynu w przyszłości a złamanie zakazu spowoduje dodatkową odpowiedzialność. W ocenie Sądu okres ten pozwoli oskarżonemu zweryfikować swoją postawę i wysnuć wnioski na przyszłość a w konsekwencji zapobiegnie powstaniu podobnej sytuacji (tak też wyrok SN z 5.06.2003, V KK 44/03; uchwała SN z 26.09.2002, I KZP 20/02, OSNKW 2002/11-12/92; post. SN z 29.01.2002, I KZP 32/01, Pip 2002/4/2).

Na podstawie art. 49 § 2 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk w zw. z art. 4 § 1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 1.500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zdaniem Sądu oskarżony jest w stanie ponieść dodatkowe konsekwencje swojego czynu w postaci spełnienia świadczenia pieniężnego na wskazany cel.

Aktualnie oskarżony pracuje. Z uwagi na powyższe o kosztach postępowania i opłatach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 627 kpk, art. 618 § 1 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 roku obciążając nimi oskarżonego. Zdaniem Sądu konieczność uiszczenia opłaty nie wpłynie negatywnie na możliwość utrzymania samego oskarżonego. Jednocześnie Sąd zwolnił oskarżonego od konieczności zapłaty wydatków poniesionych od chwili wszczęcia postępowania. Zdaniem Sądu obciążenie oskarżonego dodatkową kwotą wpłynęłoby negatywnie na sferę finansową rodziny oskarżonego.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

T., dnia